

noraret, for saa vidt der ikke skaffes ny, særlig begrundet Bevilling for Ydelsen af et saadant Honorar.

Til § 42.

Denne Bestemmelse staar i Forbindelse med, at det under § 7 er foreslaaet, at ingen kan erholde Ansættelse i mere end een Tjenestestilling. Overdrages der en Tjenestemand en Virksomhed i Statens Tjeneste udenfor den egentlige Tjenestestilling, maa der for dette særlige Arbejde ydes et Vederlag, der bliver at opfatte som Honorar, og for hvilket de i forrige Paragraf nævnte Bestemmelser kommer i Anvendelse.

Til § 43.

Som det fremgaar af det til Afsnit XII i Betænkningen knyttede Bilag vedrørende de for Tiden gældende Regler for Embeds- og Bestillingsmænd, er kgl. Embedsmænd i Følge D—L 3—4—11 og Pl. 27. Juli 1804 fritagne for borgerlige Ombud. Denne Bestemmelse er som nævnt i Bilaget senere suppleret med flere Eukeltestemmelser, hvori Tjenestemænd fritages for bestemte Hverv (som Snefoged, Forligskommissær m. fl.). Men i Skrivelse af 20. Januar 1894 udtales, at der ikke længere tilkommer Statseembedsmænd absolut Fritagelse for kommunale Hverv. Dette er ogsaa i Overensstemmelse med den Praksis, som efterhaanden har udviklet sig. Kommissionen mener derfor, at det er naturligt, at det nu fastslaas i Lov, at Tjenestemænd er underkastede de almindelige Lovgivningsregler med Hensyn til Forpligtelser til at overtage de Hverv og Ombud, som maatte blive dem betroet. Dog maa det findes rigtigst, at der herfra kan gøres Undtagelser i saadanne særlige Tilfælde, hvor Tjenestens forsvarlige Udførelse gør en Fritagelse paakrævet. Men man foreslaar, at Afgørelser af denne Art henlægges til vedkommende Minister.

Til § 44.

Under Henvisning til den Redegørelse vedrørende Spørgsmaalet om Tjeneste-

mænds Adgang til Beskæftigelse udenfor Statstjenesten, der er givet i Kommissionens Betænkning (Afsnit VIII), skal her bemærkes følgende.

I Paragraffens 1. Stykke fastslaas i almindelige Udtryk Vilkaaret for Tjenestemænds Overtagelse af Bivirksomheder udenfor Statstjenesten. Det vil formentlig findes rimeligt, at naar det tilstedes Tjenestemænd at have Beskæftigelse ved Siden af Tjenestegeringen, maa det være en Forudsætning, at Varetagelsen af saadan Beskæftigelse ikke er uforenelig med den samvittighedsfulde Udførelse af Tjenestemandens Pligter som saadan og med den for Stillingen nødvendige Agtelse og Tillid. Baade i Art og Omfang maa de paagældende Beskæftigelser derfor stilles i Relation til den Statstjeneste, der i hvert enkelt Tilfælde er Tale om.

For saa vidt en Tjenestemand ønsker at overtage en Beskæftigelse, der falder ind under de i 2. Stykke nærmere betegnede Virksomheder, paalægges det ham at gøre Anmeldelse herom. For kongelig udnævnte eller af en Minister ansatte Tjenestemænd bør Anmeldelsen ske til den paagældende Minister; for Tjenestemænd, som er ansatte af en underordnet Myndighed, bør det være denne, til hvem Anmeldelse indgives. Anmeldelsen er ikke at betragte som en Ansøgning, hvoraf følger, at den ikke kræver Besvarelse, medmindre den Myndighed, til hvilken Anmeldelse har fundet Sted, skønner, at de i Paragraffens 1. Stykke anførte Betingelser ikke er til Stede, i hvilket Tilfælde den paagældende Myndighed inden en Frist af 4 Uger vil have at meddele Tjenestemanden, at det ikke kan tilstedes ham at overtage Beskæftigelsen. For saa vidt det er en underordnet Myndighed, der træffer denne Afgørelse, kan Tjenestemanden dog forlange den forelagt Ministeren, hvorhos der efter Paragraffens Stykke 5 er Appel til Domstolene.

Bestemmelsen i Stykke 4 er formentlig nødvendig bl. a. af Hensyn til, at de Omstændigheder, der har været afgørende for Sagens Bedømmelse, senere kan undergaa-